

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/56/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119408712
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Richterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6119408712.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Richterovej a sudcov JUDr. Juraja Považana a Mgr. Jaroslava Šupu v spore žalobcu: J. V., K.. XX.XX.XXXX, O. Z., J. Č.. XX, zastúpeného JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom so sídlom v Humennom, Nám. slobody č. 25, proti žalovanej: Q. E., K.. XX.XX.XXXX, O. V., Š. Č.. XX, zastúpenej Advokátska kancelária Prachová & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 20, o zaplatenie 11.000 € s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29. marca 2023 č. k. 7C/7/2020-349, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej podľa § 657 OZ uložil vrátiť pôžičku vo výške 11.000 € s príslušenstvom. Žalobcovi priznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že v spore neboli preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť zmluvy o pôžičke, ktorú strany podpísali, pričom aj došlo k reálnemu odovzdaniu peňazí žalovanej, ktorá pôžičku nesplácala.

3. Neprihliadol na obranu žalovanej o tom, že zmluva o pôžičke je neplatná z dôvodu absencie vážnosti vôle a podľa žalovanej malo ísť o vklad žalobcu do ich spoločného podnikania pri prevádzkovaní reštaurácie. Podľa záverov súdu žalovaná tieto tvrdenia ničím nepreukázala; samotná skutočnosť, že pri prevode peňazí žalobca v predmete prevodu uviedol názov reštaurácie, nepreukazuje, že sa medzi stranami sporu nejednalo o pôžičku.

4. Súd prvej inštancie poukázal tiež na postup žalovanej v spore, ktorá hoci požadovala výsluch žalobcu v jej prítomnosti, sa ani raz na pojednávanie nedostavila a nevypovedala vo veci, doručila súdu len podrobné písomné vyjadrenie. Bez vážneho dôvodu sa pojednávania, na ktorom bol žalobca vypočutý, nezúčastnila. Pri diametrálne odlišných skutkových tvrdeniach sa tak vzdala možnosti klásť žalobcovi otázky. Hoci navrhla vypočuť svedka Q.. B. S., jeho adresu neoznámila a neoznámila ani dostatok identifikačných údajov, na základe ktorých by súd vedel zistiť adresu svedka z registra obyvateľov SR.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Nesúhlasila so záverom súdu, že samotná skutočnosť, že v predmete prevodu finančnej sumy v prospech žalovanej je uvedený názov reštaurácie nepostačuje pre záver o tom, že medzi stranami nebola uzavretá zmluva o pôžičke, ale že išlo o investíciu žalobcu z prevádzkovania reštaurácie. Zopakovala, že zmluva o pôžičke nebola uzavretá vážne, preto podľa § 37 OZ nemôže byť platným právnym úkonom, pre absenciu tejto náležitosti ide o absolútne

neplatný právny úkon. Vytkla súdu, že nezohľadnil vzťah medzi stranami, zmenu postoja žalobcu po ich rozchode, snahu žalobcu o pomstu žalovanej. Zopakovala, že mali záujem na uzatvorení zmluvy o rozdelení zisku, pokiaľ však spoločnosť reálne zisk nevykázala, nebolo možné takúto zmluvu uzatvoriť, preto im osoba, ktorú vykonaním zmluvy poverili, zaslala im zmluvu o pôžičke. Tvrdila, že rozhodnutie nie je presvedčivo odôvodnené, vyžaduje sa, aby súd nielen vyslovil záver, ale aj vyložil úvahy, ktoré ho viedli k aplikácii zvolených predpisov. Namietla, že v rozhodnutí absentuje odkaz na akékoľvek príslušné rozhodnutia vyšších súdnych autorít, ktorými by súd jednoznačne a zrozumiteľne odôvodnil, o čo konkrétne opiera súd svoje presvedčenie. Žiadala preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

6. Žalobca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno o tom, že medzi stranami nedošlo k pôžičke peňazí, ale o investíciu do podnikania. Toto tvrdenie označil za účelovú obranu žalovanej. Poukázal na postup žalovanej, ktorá navrhla vypočuť svedka, ktorého poznala a dala mu vyhotoviť písomnú zmluvu, následne uviedla, že nevie uviesť žiadne jeho identifikačné údaje. Súd správne vychádzal z ním predloženej písomnej zmluvy o pôžičke.

7. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu a z dôvodov v ňom vymedzených (§ 379 a 380 ods. 1 CSP) bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že nie je opodstatnené.

8. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie podľa návrhov strán, dôkazy vyhodnotil každý jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti (§ 199 ods. 1 CSP), jeho skutkové závery majú logický základ vo vykonanom dokazovaní. Na ne nadväzujúce právne závery o povinnosti žalovanej vrátiť žalobcovi peňažnú pôžičku vyplývajú zo správne aplikovaného ustanovenia § 567 OZ.

9. Strana sporu je povinná uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia, vyplývajúce z hmotného práva, a tieto aj preukazovať (§ 150 CSP, bremeno tvrdenia). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, uvedie vlastné tvrdenia, inak je popretie neúčinné (§ 151 ods. 2 CSP). Každá strana preukazuje tie skutočnosti, ktoré jej môžu v spore priniesť priaznivé rozhodnutie (dôkazné bremeno). Úspech strany, žalobcu i žalovaného, v spore vyžaduje nielen uvedenie rozhodujúcich skutkových tvrdení, ale i ich preukázanie (čl. 8).

10. Žalobca tvrdil, že požičal peniaze žalovanej a táto ich po splatnosti pôžičky nevrátila. Túto skutočnosť preukázal písomnou zmluvou o pôžičke, ktorú vypracovala osoba, zabezpečená žalovanou i bankovým príkazom. Naproti tomu žalovaná, ktorá nepoprela prevzatie peňazí, tvrdila, že išlo o investíciu žalobcu do ich spoločného podnikania-prevádzkovania reštaurácie. Na preukázanie týchto svojich skutkových tvrdení v zásade nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, keď dôkaz jej výsluchom a konfrontáciou so žalobcom zmarila neúčastou na pojednávaní, k výsluchu svedka tiež nedošlo z dôvodov na jej strane. Žalovaný sa ustanovil na pojednávanie z Humenného. Za stavu diametrálne odlišných skutkových tvrdení strán žalobkyňa pred pojednávaním, na ktorom sa vykonávalo dokazovanie výsluchom žalobcu zaslala súdu záverečnú reč, v ktorej nenavrhovala doplniť dokazovanie žiadnym spôsobom; z jej obsahu vyznieva, že pre preukázanie jej skutkových tvrdení je postačujúce, že na príkaze na prevod prostriedkov v banke je uvedený názov reštaurácie.

11. Za tohto stavu súd prvej inštancie vo viacročnom spore dospel k správne záveru o tom, že žalovaná svoju obranu v spore nepreukázala len tým, že na prevodnom príkaze žalobca uviedol názov reštaurácie. S prihliadnutím na písomnú zmluvu o pôžičke a nesporné prevzatie peňazí len z tejto skutočnosti nemožno bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, že k pôžičke nedošlo; môže ísť napr. o upresnenie účelu, na ktorý sa peniaze požičiavajú. Žalobca pritom poprel ďalšie tvrdenia žalovanej o jeho údajnom úmysle pomstiť sa jej po ich rozchode, taktiež samotný dlhodobejší partnerský vzťah so žalovanou.

12. Neobstojí ani námietka o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku. Pre riadne odôvodnenie rozsudku nie je nevyhnutná citácia rozhodnutí súdov vyššej inštancie, predovšetkým, ak strana prehrala spor pre jej pasivitu v konaní. Podstata rozhodnutia sa týkala hodnotenia dôkazov, predložených výlučne žalobcom, vrátane jeho výsluchu a (nesprávneho) postupu žalovanej v konaní, v rozpore s princípom ústnosti, priamosti a kontradiktórnosti (čl. 9, 12, 13 CSP). Za tejto situácie pre jednoznačnosť, presvedčivosť a zrozumiteľnosť záverov súdu nebolo potrebné, aby poukázal na rozhodnutia vyšších súdnych autorít. Spor o vrátenie pôžičky je z hľadiska právneho posúdenia pomerne jednoduchým sporom. Z hľadiska skutkového stavu v závislosti od obrany žalovanej strany samozrejme

prichádza do úvahy i skúmanie platnosti zmluvy a otázka simulácie právneho úkonu, avšak žalovaná v tejto otázke neoznačila žiadne dôkazy, dokonca sa ani neustanovila na svoj výsluch, hoci spor prebiehal v Bratislave, kde žije.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1/ CSP).

14. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 396 ods. 1) v spojení s § 255 ods. 1) CSP).

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody/) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).